

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. stycznia 1918.

Treść: (z 24 i 25) 24. Ustawa, dotycząca czasu nauki uczniów przemysłowych powołanych do służby w pospolitem ruszeniu przed osiągnięciem wieku popisowego. — 25. Rozporządzenie, dotyczące ochrony odbiorców przed wprowadzaniem ich w błąd w obrocie towarowym co do jakości i sposobu wytwarzania towarów

24.

Ustawa z dnia 14. stycznia 1918,
dotycząca czasu nauki uczniów przemysłowych
powołanych do służby w pospolitem ruszeniu
przed osiągnięciem wieku popisowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam,
co następuje:

§ 1.

Czas nauki tych uczniów przemysłowych (§ 97. ustawy przemysłowej), których z powodu obecnego stanu wojennego powołano jako obowiązanych do pospolitego ruszenia do służby w pospolitem ruszeniu przed osiągnięciem wieku popisowego (§ 16., punkt 1., ustęp 3., ustawy wojskowej z dnia 5. lipca 1912, Dz. u. p. Nr. 128), uważa się za ukończony, jeżeli uczeń odbył w dniu wstąpienia do służby wojskowej co najmniej dwuletni czas nauki.

§ 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie cesarskie z dnia 17. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 127, dotyczące czasu nauki uczniów przemysłowych powołanych do służby w pospolitem ruszeniu przed osiągnięciem wieku popisowego.

§ 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam mojemu Ministrowi handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Kwatera, dnia 14. stycznia 1918.

Karol wkr.

Seidler wkr.

Ćwikliński wkr.

Czapp wkr.

Toggenburg wkr.

Homann wkr.

Wieser wkr.

25.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami i Urzędem dla wyżywienia ludności z dnia 26. stycznia 1918,

dotyczące ochrony odbiorców przed wprowadzaniem ich w błąd w obrocie towarowym co do jakości i sposobu wytwarzania towarów.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, którą upoważniono rząd do

wydania z powodu uadzwyczajnych stosunków wywołanych wojną potrzebnych zarządzeń w zakresie gospodarczym, zarządza się bez ujmy dla istniejących szczególnych przepisów, co następuje:

§ 1.

Towarom, które w obszarze obowiązywania tego rozporządzenia mają być wystawiane na sprzedaż lub puszczane w obieg, nie wolno w napisach, dalej w ogłoszeniach, ofertach, rachunkach, w opakowaniu towarów lub w innych kupieckich obwieszczeniach nadawać nazwy lub innego określenia, które mogłoby odbiorcę wprowadzić w błąd co do jakości lub sposobu wytwarzania towaru.

W szczególności nie może nazwanie lub innego rodzaju określenie surogatów i wytwarzanych z nich towarów wykazywać nadającego się do wprowadzenia w błąd odbiorcy podobieństwa z używaną w obrocie nazwą towaru, który ma być zastąpiony.

Okoliczność, że określenie chronione jest jako marka, nie uwalnia od przestrzegania tych przepisów.

Nazwanie lub innego rodzaju określenie towaru używaną w obrocie nazwą, ustaloną przez władzę lub przyjętą powszechnie w kołach odbiorców, nie podpada pod zakaz.

§ 2.

Kto wykracza rozmyślnie przeciw przepisom § 1., ten będzie karany — o ile nie ulega surowszej karze według innych ustaw — za przekroczenie przez władze polityczne I. instancji grzywną do 1000 K lub aresztem do 1 miesiąca.

Kto popełni czyn tylko z niedbalstwa, będzie ukarany grzywną do 500 K lub aresztem do dni 14.

Przy szczególnie obciążających okolicznościach lub w razie popełniania przekroczenia przez czas dłuższy, kara może być podwyższona do podwójnej wysokości a grzywny i kary aresztu mogą być wymierzone równocześnie.

§ 3.

W orzeczeniu należy nałożyć na ukaranego obowiązek zmienienia lub usunięcia niedopuszczal-

nego nazwania lub określenia, o ile ma prawo niemu rozporządzać. Jeżeli nie wypełni tego obowiązku lub jeżeli usunięcie jest niemożliwe, można orzec przepadek przedmiotu noszącego nazwę lub innego rodzaju określenie na rzecz skarbu państwa.

Celem zabezpieczenia tych zarządzeń może władza polityczna zarządzić już w toku postępowania tymczasowe zajęcie.

Jeżeli ściganie lub ukaranie pewnej oznaczonej osoby jest niedopuszczalne lub nie da się wykonać, to zarządzenia te można wydawać także samodzielnie.

§ 4.

Jeżeli zachodzą wątpliwości co do jakości lub sposobu wytwarzania zakwestyonowanego towaru, to władza polityczna może zarządzić w toku postępowania karnego za pośrednictwem c. k. Urzędu dla doświadczeń technicznych w Wiedniu zbadanie towaru przez państwowy lub upoważniony przez państwo zakład doświadczałny.

Jeżeli na podstawie istniejących ustawowych przepisów powołane są do przeprowadzania badania szczególne zakłady, to c. k. Urząd dla doświadczeń technicznych powinien z tych zakładów korzystać.

Koszta badania stanowią część kosztów postępowania karnego i w razie ukarania należy je nałożyć na ukaranego; w razie uwolnienia ponosi kosztu skarb państwa.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po jego ogłoszeniu.

Höfer wlr.

Schauer wlr.

Wimmer wlr.

Toggenburg wlr.

Homann wlr.

Wieser wlr.

Silva-Tarouca wlr.